25/04/2019

Μεγάλη Παρασκευή

/ Ορθόδοξες Προβολές

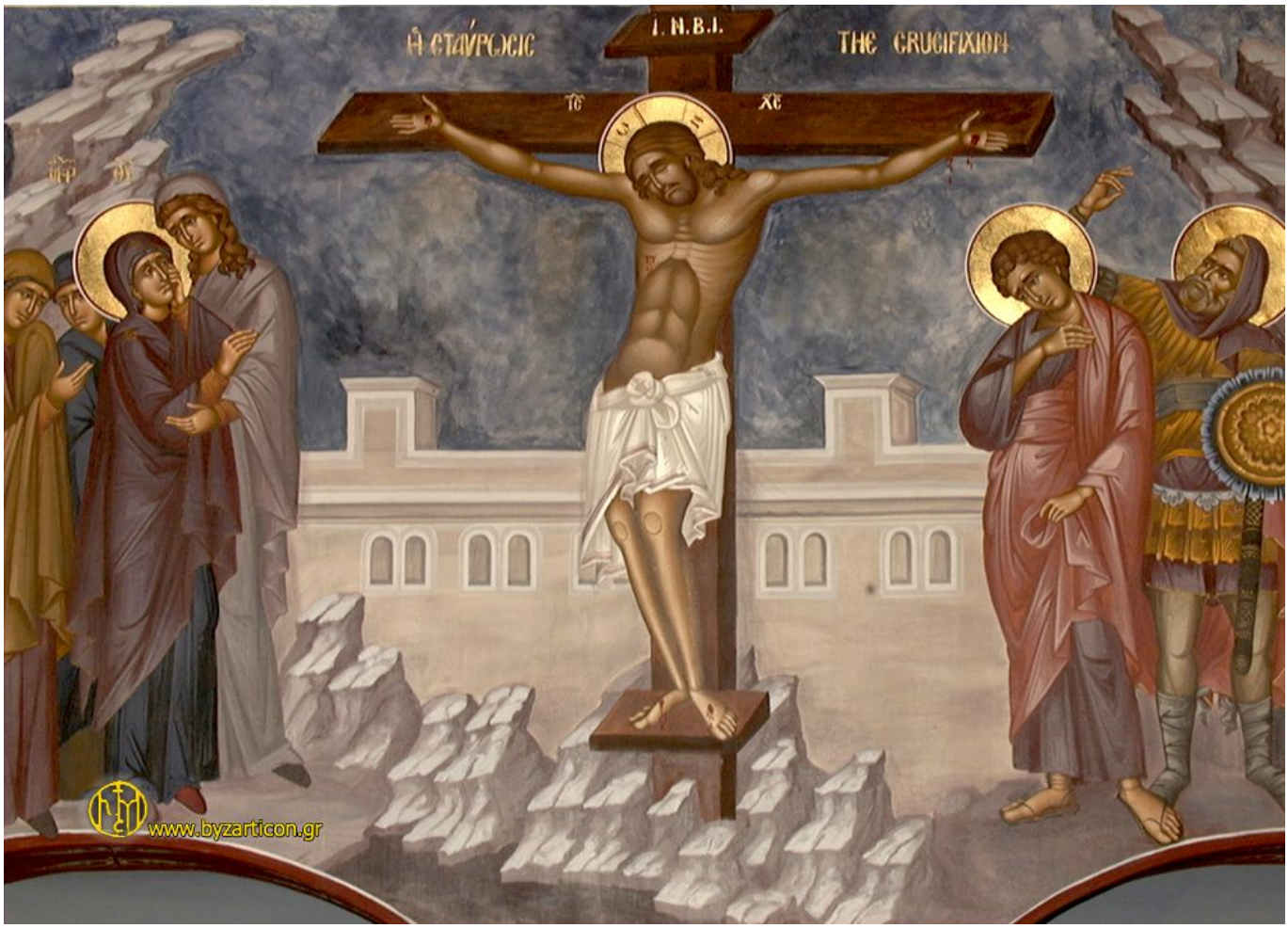

Την Παρασκευή, στέλνεται ο Ιησούς δέσμιος από τον Καϊάφα στον τότε ηγεμόνα της Ιουδαίας, Πόντιο Πιλάτο.
Αυτός, αφού τον ανέκρινε με πολλούς τρόπους και αφού ομολόγησε δύο φορές ότι ο Ιησούς είναι αθώος, έπειτα, για να ευχαριστηθούν οι Ιουδαίοι, τον καταδικάζει σε θάνατο, και αφού μαστίγωσε σαν δραπέτη δούλο τον Δεσπότη όλων, Τον παρέδωσε για να σταυρωθεί.
Από εκεί και πέρα ο Ιησούς, αφού παραδόθηκε στους στρατιώτες, γυμνώνεται, φοράει κόκκινη χλαμύδα, στεφανώνεται με ακάνθινο στεφάνι, κρατάει κάλαμο σαν σκήπτρο, προσκυνείται χλευαστικά, φτύνεται και χτυπιέται στο πρόσωπο και στο κεφάλι.

Μετά, φορώντας πάλι τα ρούχα του και βαστάζοντας το Σταυρό, πηγαίνει προς το Γολγοθά, τον τόπο της καταδίκης, και εκεί, γύρω στην Τρίτη ώρα της ημέρας, σταυρώνεται μεταξύ δύο ληστών, βλασφημείται από αυτούς που είχαν πάει στο Γολγοθά μαζί του, μυκτηρίζεται από τους αρχιερείς, ποτίζεται από τους στρατιώτες με ξύδι ανακατεμένο με χολή.

Γύρω στην ένατη ώρα, αφού βγάζει πρώτα φωνή μεγάλη, και λέει : «Τετέλεσται», εκπνέει «ο αμνός του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου», την ώρα κατά την οποία σφαζόταν, σύμφωνα με το νόμο, ο πασχάλιος αμνός, ο οποίος καθιερώθηκε ως έθιμο στους Ιουδαίους, προτυπώνοντας τον Εσταυρωμένο Χριστό.
Τον δεσποτικό αυτό θάνατο και η άψυχη κτίση, πενθώντας, τον τρέμει και αλλοιώνεται από το φόβο αλλά ο Δημιουργός της κτίσεως, ακόμα και όταν είναι νεκρός, λογχίζεται την ακήρατη πλευρά Του και ρέει απ’ αυτήν αίμα και νερό.
Τέλος, κατά την δύση του ηλίου, έρχεται ο Ιωσήφ από Αριμαθείας και ο Νικόδημος μαζί με αυτόν, και οι δύο κρυφοί μαθητές του Ιησού, αποκαθηλώνουν από το Σταυρό το πανάγιο του διδασκάλου σώμα, το αρωματίζουν, το τυλίγουν με καθαρό σεντόνι και αφού το έθαψαν σε καινούργιο τάφο, κυλούν στο στόμιό του μεγάλο λίθο.
Από τα φρικτά και σωτήρια πάθη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού επιτελούμε σήμερα και εις ανάμνηση αυτών παραλάβαμε από αποστολική διαταγή, τη νηστεία της Παρασκευής.
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ’.
Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν Δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· φεῦγε ἀκόραστον ψυχήν, τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.
Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ’. Αὐτόμελον.
Τὸν δι’ ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.